

[Rager.]

fremme Samfundets Trivsel. Derfor tror jeg, at man vel skal være opmærksom paa ved Udformningen af Lovene og deres Gennemførelse at tage det Hensyn mindst muligt at genere og mindst muligt at gribe ind; men man skal ikke undlade at føre Lovgivningen frem ad den Vej, naar det er nødvendigt.

Og tænker man tilbage gennem Tiderne, hvor forskellige Lovforslag er blevet vedtaget, har det jo været saadan, at de, der har ment sig interesserede, nogenlunde har vendt Forholdene paa den anden Ende; men hurtigt har det bundfældet sig, og alt er faldet til Ro. Man kan derfor ikke have alt for megen Respekt for dette, at man slet ikke maa gribe ind, man skal holde sig udenfor. Vi kan gaa hen og tage Bøger, der staar i Reolerne, og læse Taler, der er holdt i dette høje Ting om de revolutionerende Ting, der nu skete, at nu ødelagde man endelig det og det Erhverv, og fjorten Dage eller lidt kortere eller lidt længere, efter at Loven var vedtaget, har man fundet sig til Rette igen.

Jeg er derfor heller ikke paa nogen Maade ængstelig overfor dette, at man siger, at der her er et Omraade, hvor vi ikke har lovgivet før, i hvert Fald ikke saa indgribende, som det nu forsøges. Det er nemlig et Omraade, hvor der tiltrænges en Lovgivning under de nuværende Forhold, og til Behandlingen af en saadan Lovgivning kan jeg tilsige mit Partis interesserede og velvillige Bistand.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til de enkelte Lovforslag. Hvad det første om Tilskud til Merbeskæftigelse angaar, er det kun en Ramme om en Udførelse af de Ideer, der ligger bagved, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at det heller ikke har kunnet blive meget andet. Men naar det ærede Medlem Hr. Bouet efterlyste en sagkyndig Vurdering af Forholdene, forekommer det mig, at den i Virkeligheden er tilsagt i Lovforslaget, idet der jo er en Samvirken mellem Socialministeren og Handelsministeren. Og „Handelsministeren“ vil ikke sige, at det er den højtærede Handelsminister personlig, der gaar ind for noget saadant, men vi ved, hvad der ligger bagved, nemlig, at disse Spørgsmaal bliver undersøgt med den Sagkundskab, som dels staar til Ministeriets Raadighed, dels kan skaffes til dets Raadighed, og derefter gaar Handelsministeren ind for det med sit parlamentariske Ansvar. Jeg er i alt Fald ikke ængstelig for, at der dér ikke skal blive taget tilstrækkeligt Hensyn.

Det er, det indrømmer jeg, et overordentligt vanskelig Omraade, fordi man ikke gerne maa komme til at gøre andre Uret. Arbejdsløshedsraadet har haft Lejlighed til at drøfte Lovgivningen paa dette Omraade og har, som det oplyses, ikke ment af praktiske Aarsager at kunne gaa med til en mere generel Lovgivning, men det har tilsagt sin Medvirken, naar denne Lov skal føres ud i Livet, og det er dog ogsaa en Sagkundskab, det maa være undgaaet det ærede Medlem Hr. Bouets Opmærksomhed.

Jeg ser, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget omtales, at Arbejdsløshedsraadet har foresat forskellige Udtalelser om en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg ved ikke, hvor omfangsrige disse Udtalelser er, jeg maa formode, at de dog har et vist Omfang, siden de ikke er aftrykt i Bemærkningerne, men jeg henstiller til den højtærede Minister, om vi ikke eventuelt i Udtvalget kunde faa Lejlighed til at gøre os bekendt med de Betragtninger, som Raadet har anstillet.

Med disse Bemærkninger skal jeg forlade dette Lovforslag og gaa over til Lovforslaget om 40 Timers Arbejdsuge.

Med Hensyn til dette Lovforslag er der særlig eet Punkt, jeg gerne vilde sætte ind paa overfor den højtærede Minister og dem, der kommer til at føre Loven ud i Praksis. Den højtærede Minister var i sin Forelæggelsestale inde paa, at de nuværende Forhold rummede en samfundsmæssig Fare, men lagde særlig Vægt paa den Fare, som den nuværende store Arbejdsløshed var for Ungdommen, og gjorde opmærksom paa, hvorledes dennes Arbejdsvillie og Mentalitet naturligvis maatte tage Skade, saaledes som Forholdene i Øjeblikket udviklede sig, hvor alt saa saa haabløst ud for den. Jeg giver den højtærede Minister fuldstændig Ret i disse Betragtninger, men jeg henstiller til ham i Konsekvens heraf at overtænke, om det er muligt at træffe saadanne Bestemmelser i Loven, at der indenfor de forskellige Fag sættes særlig ind paa at faa Ungdommen i Arbejde.

Det kunde maaske lyde mærkeligt, at man her vil sige: Lad os faa Ungdommen i Arbejde, her, hvor der maaske staar Familieforsørgere arbejdsløse. Jeg er vel klar over, at det lige i det aktuelle Øjeblik maaske vilde være rigtigere at tage den ældre i Arbejde; men det betyder, som den højtærede Minister har givet til Kende ved sine Udtalelser, og som jeg ogsaa vil fremhæve det, moralsk ganske overordentlig meget at faa den Ungdom, der efter at have udstaaet sin Læretid nu kan gaa 2—3—4 Aar